

Word de helderheid van de wolkenloze hemel

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 73.

De eerste techniek: *In de zomer, wanneer je de hele hemel eindeloos helder ziet, ga die helderheid binnen.*

Mind is verwarring. Er is geen helderheid. En mind is altijd druk, altijd bewolkt. Nooit de open hemel, onbewolkt, leeg. Mind kan dat niet zijn. Je kunt je mind niet helder maken. Het is niet de aard van de mind om zo te zijn. De mind zal onduidelijk blijven. Als je de mind achter je kunt laten, als je plotseling de mind kunt overstijgen en eruit kunt komen, zal helderheid je overkomen. Je kunt helder zijn, maar niet de mind. Er bestaat niet zoiets als een heldere mind. Die is er nooit geweest en zal er ook nooit zijn. De mind betekent de onduidelijkheid, de verwarring.

Probeer de structuur van de mind te begrijpen en dan zal deze techniek je duidelijk worden. Wat is mind? Een ononderbroken denkproces, een ononderbroken stroom gedachten - geassocieerd, niet-geassocieerd, relevant, irrelevant - vele multidimensionale indrukken die overal vandaan verzameld worden. Het hele leven is een vergaren, een vergaren van stof. En dit gaat maar door.

Een kind wordt geboren. Een kind is helder omdat de mind er niet is. Zodra de mind verschijnt, komt de onduidelijkheid, de verwarring binnen. Een kind is helder, duidelijkheid, maar het zal kennis, informatie, cultuur, religie, conditioneringen moeten verzamelen - noodzakelijk, nuttig. Hij zal vele dingen moeten verzamelen van overal, van vele bronnen - tegengestelde, tegenstrijdige bronnen. Uit duizenden en duizenden bronnen zal hij verzamelen. Dan wordt de mind een marktplaats, een menigte, en omdat er zoveel bronnen zijn, is verwarring onvermijdelijk. En wat je ook verzamelt, niets is zeker, want kennis is altijd een groeiende zaak.

Ik herinner me dat iemand me een anekdote vertelde. Hij was een groot zoeker en hij vertelde me dit over zijn professor die hem vijf jaar lang les had gegeven aan een medische faculteit. De professor was een groot geleerde in zijn vak. Het laatste wat hij deed was zijn studenten bijeen

roepen om tegen te hen zeggen: 'Ik moet jullie nog één ding leren. Wat ik jullie ook geleerd heb, het is maar voor vijftig procent waar en de overige vijftig procent is absoluut onwaar. Maar het probleem is dat ik niet weet welke vijftig procent waar is en welke vijftig procent onwaar. Ik weet het niet.'

Het hele bouwwerk van kennis is zo. Niets is zeker, niemand weet het, iedereen is in het rondte aan het tasten. Door rond te tasten creëren we systemen, en er zijn duizenden en duizenden systemen. Hindoes zeggen het een, christenen zeggen iets anders, Mohammedanen weer iets anders - allemaal tegenstrijdig, allemaal spreken ze elkaar tegen. Geen overeenstemming, geen zekerheid - en al deze bronnen zijn de bronnen voor je mind. Je verzamelt. Je mind wordt een vuilnisbelt. Verwarring is onvermijdelijk. Alleen iemand die niet veel weet, kan zeker zijn. Hoe meer je weet, hoe onzekerder je wordt.

Mensen, primitieve mensen, waren zekerder en schenen helderder te zijn. Er was geen duidelijkheid - men was zich gewoon niet bewust van feiten die hen konden tegenspreken. Als de moderne mind meer in verwarring is, dan komt dat omdat de moderne meer weet. Als je meer weet, zul je meer verward zijn, omdat je nu meer kennis hebt, en hoe meer je weet, hoe onzekerder je wordt. Alleen idioten kunnen zeker zijn, alleen idioten kunnen dogmatisch zijn, alleen idioten zullen nooit aarzelen. Hoe meer je weet, hoe meer de aarde van onder je voeten wordt weggehaald, hoe meer je gaat aarzelen. Wat ik bedoel te zeggen is: hoe meer de mind groeit, hoe meer je zult weten dat de aard van de mind verwarring is.

Als ik zeg dat alleen idioten zeker kunnen zijn, bedoel ik niet dat een meester een idioot is - want hij is niet onzeker. Onthoud het verschil. Hij is niet zeker, hij is niet onzeker - hij is gewoon helder. Met de mind, onzekerheid. Met de idiote mind, zekerheid. Zonder mind verdwijnen beide - zekerheid en onzekerheid.

Boeddha is een helderheid, een ruimte, open ruimte. Hij is niet zeker - er is niets om zeker van te zijn. Hij is niet onzeker, want er is niets om onzeker over te zijn. Alleen iemand die op zoek is naar zekerheid kan onzeker zijn. De mind is altijd onzeker en altijd op zoek naar zekerheid. Altijd verward en altijd op zoek naar helderheid. Een meester is iemand die de mind heeft laten vallen. En met de mind valt alle verwarring, alle zekerheid, alle onzekerheid, alles weg.

Bekijk het eens op deze manier: je bewustzijn is als de hemel en je mind is als de wolken. De lucht blijft onaangetast door de wolken. Ze komen en gaan, er blijft geen litteken achter. De hemel blijft maagdelijk: geen verslag, geen voetafdrukken, niets van de wolken, geen herinnering. Ze komen en gaan, de hemel blijft onverstoord. Dit is ook het geval met jou: het bewustzijn blijft ongestoord. Gedachten komen en gaan, minds evolueren en verdwijnen. En denk niet dat je één mind hebt. Je hebt vele minds, het is een menigte. Je minds blijven veranderen.

Je bent communist, dan je hebt een bepaald soort mind. Je kunt het achterlaten en anticommunist worden. Dan heb je een andere mind. Niet alleen anders, helemaal tegenovergesteld. Je kunt van gedachten blijven veranderen, net als je kleding. En je blijft veranderen. Je bent je er misschien niet van bewust - deze wolken komen en gaan. Helderheid kan bereikt worden als je je bewust wordt van de lucht, als je focus verandert. Je bent gefocust op de wolken als je niet gefocust bent op de lucht. Ont-focus je op de wolken en focus je op de lucht.

Deze techniek zegt: *In de zomer als je de hele hemel eindeloos helder ziet, ga zo'n helderheid binnen.*

Mediteer op de hemel. Een zomerse hemel zonder wolken, eindeloos leeg en helder, niets wat erin beweegt, in zijn totale maagdelijkheid. Denk erover na, mediteer erover en ga deze helderheid binnen. Word deze helderheid, deze ruimte-achtige helderheid.

Als je mediteert op een open, onbewolkte hemel, zul je plotseling voelen dat de mind verdwijnt, dat de mind wegvalt. Er zullen openingen zijn. Plotseling zul je je ervan bewust worden dat het is alsof de heldere hemel ook in jou is binnengedrongen. Er zullen tussenpozen zijn. Voor een tijdje zullen gedachten ophouden, alsof het verkeer opgehouden is en er niemand meer beweegt.

In het begin zullen het slechts momenten zijn, maar zelfs die momenten transformeren. Geleidelijk aan zal de mind vertragen, zullen er grotere tussenruimtes ontstaan. Minutenlang zal er geen gedachte zijn, geen wolk. En wanneer er geen gedachte is, geen wolk, worden de buitenste hemel en het binnenste één, want alleen de gedachte is de barrière, alleen de gedachte creëert de muur; alleen door de gedachte is het buitenste buiten en is het binnenste binnen. Wanneer de gedachte er niet is, verliezen het uiterlijke en het innerlijke hun grenzen, worden ze één. In werkelijkheid hebben grenzen daar nooit bestaan. Ze leken alleen maar zo door de gedachte, de barrière.

Mediteren op de hemel is prachtig. Ga gewoon liggen zodat je de aarde vergeet. Ga gewoon op je rug liggen op een eenzaam strand, op wat voor grond ook, en kijk gewoon naar de hemel. Maar een heldere hemel helpt - onbewolkt, eindeloos. En gewoon kijken, staren naar de hemel, voel de helderheid ervan - het onbewolkte, de grenzeloze uitgestrektheid - en ga dan die helderheid binnen, word er één mee. Voel alsof je de lucht, de ruimte bent geworden.

In het begin, als je alleen maar op de open hemel mediteert, zonder iets anders te doen, zullen er intervallen verschijnen, want wat je ook ziet, het dringt tot je door. Wat je ook ziet roert je van binnen. Wat je ook ziet wordt afgebeeld, gereflecteerd.

Je ziet een gebouw. Je kunt het niet gewoon zien. Er begint onmiddellijk iets in je te gebeuren. Je ziet een man, een vrouw; je ziet een auto - je ziet van alles. Het is niet alleen buiten, er is iets binnenin begonnen, de weerspiegeling, en jij bent begonnen erop te reageren. Dus alles wat je ziet vormt je, maakt je, verandert je, creëert je. Het buiten is voortdurend verbonden met het binnen.

In de open hemel kijken is goed. Alleen al de uitgestrektheid is prachtig, zonder grenzen. Je eigen grenzen zullen verdwijnen, omdat de lucht zonder grenzen in jou zal weerspiegelen. En als je kunt staren zonder met je ogen te knippen, is dat goed. Als je staart zonder met je ogen te knippen... want als je met je ogen knippert, gaat je denkproces door. Staar zonder met je ogen te knippen. Staar in de leegte, beweeg je in die leegte, voel dat je er één mee geworden bent en elk moment kan de hemel in je binnenkomen.

Eerst ga je de hemel binnen en dan gaat de hemel jou binnen. En er is een ontmoeting: de innerlijke hemel ontmoet de uiterlijke hemel. In die ontmoeting is verwezenlijking. In die ontmoeting is er geen mind, want de ontmoeting kan alleen plaatsvinden wanneer de mind er niet is. In die ontmoeting ben je voor het eerst niet je mind. Er is geen verwarring. Verwarring kan niet bestaan zonder de mind. Er is geen ellende, want ook ellende kan niet bestaan zonder de mind. Heb je dit feit ooit al dan niet opgemerkt - dat ellende niet kan bestaan zonder je mind? Je kunt niet ellendig zijn zonder je mind. De bron zelf is er niet. Wie zal jou van deze ellende voorzien? Wie maakt jou ellendig? En hetzelfde geldt ook vanuit de tegenovergestelde richting: je kunt niet ellendig zijn zonder je mind en je kunt niet gelukkig zijn met je mind. De mind kan nooit de bron van gelukzaligheid zijn.

Dus als de innerlijke en uiterlijke hemel elkaar ontmoeten en de mind verdwijnt, al is het maar voor even, zul je vervuld worden met een nieuw leven. De kwaliteit van dat leven is absoluut anders. Het is eeuwig leven, onbezoedeld door de dood, onbezoedeld door angst. In die ontmoeting zul je hier en nu zijn, in het heden - want verleden behoort tot gedachten, toekomst behoort tot gedachten. Verleden en toekomst maken deel uit van je mind. Het heden is het bestaan - het maakt geen deel uit van je mind.

Dit moment behoort niet toe aan je mind. Het moment dat voorbij is behoort ertoe. Het moment

dat moet komen behoort toe aan je mind. Dit moment behoort jou nooit toe. Integendeel, jij behoort toe aan dit moment. Jij bestaat hier, op dit moment hier. Je mind bestaat ergens anders, altijd ergens anders. Laad jezelf uit.

Ik las iets van een soefi mysticus. Hij was op reis op een eenzaam pad, de weg was verlaten, en hij zag een boer met zijn ossenkar. De kar zat vast in de modder. De weg was slecht. De boer voerde een grote lading appels mee in zijn ossenkar, maar ergens op die slechte weg liet de laadklep van de kar los en strooiden de appels in het rond. Maar hij had het niet in de gaten. De boer had het niet in de gaten. Toen de kar vast kwam te zitten in de modder, probeerde hij hem er eerst op allerlei manieren uit te krijgen, maar wat hij ook probeerde, het was tevergeefs. Toen dacht hij: 'Nu moet ik mijn kar uitladen, dan kan ik hem er misschien wel uit trekken.'

Hij keek naar achteren. Er waren nog maar een dozijn appels over - de lading was al uitgeladen. Je kunt je zijn ellende voorstellen. De Soefi vertelt in zijn memoires wat die geërgerde boer opmerkte. Hij zei: 'Vast, verdorie! Vast! En niets om uit te laden!'

De enige mogelijkheid om eruit te komen was als hij de kar uit kon laden. Maar nu - niets om uit te laden!

Gelukkig zit jij niet zo vast. Je kunt lossen - je kar is te zwaar beladen. Je kunt de mind uitladen en zodra de mind er niet is, vlieg je. Het gaat je lukken om te vliegen.

Deze techniek - naar de helderheid van de hemel kijken en er één mee worden - is een van de meest beoefende. Vele tradities hebben dit gebruikt. En vooral voor de moderne mind zal het heel nuttig zijn, want op aarde is er niets meer over. Op aarde is er niets meer om over te mediteren - alleen de hemel. Als je om je heen kijkt, is alles door mensenhanden gemaakt, alles is begrensd, met een grens, een beperking. Alleen de hemel is gelukkig nog open om op te mediteren.

Probeer deze techniek, het zal je helpen, maar onthoud drie dingen. Eén: niet knippen - staren. Zelfs als je ogen pijn beginnen te doen en er tranen gaan biggelen, maak je dan geen zorgen. Zelfs die tranen zullen deel uitmaken van het ontladen. Ze zullen nuttig zijn. Die tranen zullen je ogen onschuldiger en frisser maken - gewassen. Blijf gewoon staren.

Het tweede punt: denk niet aan de lucht, onthoud dat. Je kunt aan de hemel gaan denken. Je kunt je veel gedichten herinneren, prachtige gedichten over de hemel - dan mis je het punt. Je moet er niet 'over' denken - je moet er naar binnen gaan, je moet er één mee zijn - want als je erover begint te denken, wordt er opnieuw een barrière opgeworpen. Je mist de hemel weer en je zit weer opgesloten in je eigen mind. Denk niet aan de hemel. Wees de hemel. Staar en beweeg gewoon in de lucht en sta toe dat de lucht in jou beweegt. Als je in de lucht beweegt, zal de lucht onmiddellijk in jou bewegen.

Hoe kun je dat doen? Hoe wil je het doen - dit bewegen in de hemel? Blijf gewoon steeds verder weg staren. Blijf staren - alsof je de grens probeert te vinden. Beweeg diep. Beweeg zoveel als je kunt. Juist die beweging zal de grens doorbreken. En deze methode moet minstens veertig minuten worden beoefend. Minder dan dat zal niet volstaan, zal niet veel helpen.

Wanneer je werkelijk voelt dat je één geworden bent, kun je je ogen sluiten. Wanneer de hemel in je is binnengedrongen, kun je de ogen sluiten. Je zult in staat zijn om het ook van binnen te zien. Dan is het niet meer nodig. Dus pas na veertig minuten, wanneer je voelt dat de eenheid heeft plaatsgevonden en er een verbondenheid is en je er deel van bent geworden en de mind er niet meer is, sluit je de ogen en blijf je in de hemel vanbinnen.

De helderheid zal het derde punt helpen: ga die helderheid binnen. De helderheid zal helpen - de onbezoedelde, onbewolkte hemel. Wees je gewoon bewust van de helderheid die overal om je heen is. Denk er niet over na. Wees je gewoon bewust van de helderheid, de zuiverheid, de onschuld. Deze woorden hoef je niet te herhalen. Je moet ze voelen in plaats van denken. En als je eenmaal naar de hemel staart, zal het gevoel komen, want het is niet aan jou om je deze dingen

voor te stellen - ze zijn er. Als je ernaar staart, zullen ze zich aan je voordoen.

De hemel is zuiver, het zuiverste wat er bestaat. Niets maakt het onzuiver. Werelden komen en gaan, aardes zijn er en verdwijnen weer, maar de hemel blijft zuiver. De zuiverheid is er. Je hoeft het niet te projecteren, je hoeft het alleen maar te voelen, er kwetsbaar voor te zijn zodat je het kunt voelen - en de zuiverheid is er. Sta toe dat de hemel je overkomt. Je kunt het niet forceren, je kunt het alleen laten gebeuren.

Alle meditaties zijn eigenlijk het toestaan dat er iets gebeurt. Denk nooit in termen van agressie, denk nooit in termen van iets forceren. Je kunt niets forceren. Echt, omdat je hebt geprobeerd te forceren, heb je alle ellende gecreëerd. Je kunt niets forceren, maar je kunt wel toestaan dat dingen gebeuren. Wees vrouwelijk. Laat dingen gebeuren. Wees passief. De hemel is absoluut passief: helemaal niets doen, gewoon daar blijven. Wees gewoon passief en blijf onder de hemel - kwetsbaar, open, vrouwelijk, zonder agressie van jouw kant - en dan zal de hemel in je doordringen.

In de zomer, wanneer je de hele hemel eindeloos helder ziet, ga die helderheid binnen.

Maar wat doe je als het geen zomer is? Als de hemel bewolkt is, niet helder, sluit dan je ogen en ga gewoon de innerlijke hemel binnen. Sluit gewoon je ogen en als je gedachten ziet, zie ze dan alsof het zwevende wolken in de lucht zijn. Wees je bewust van de achtergrond, de hemel, en wees onverschillig voor gedachten.

We zijn te veel bezig met gedachten en zijn ons nooit bewust van de leegte. De ene gedachte gaat voorbij en voordat een andere binnenkomt, is er een leemte - in die leemte is er de hemel. En wanneer er geen gedachte is, wat is er dan? De leegte is er. Dus als de hemel bewolkt is - het is geen zomertijd en de hemel is niet helder - sluit dan je ogen, richt je mind op de achtergrond, de innerlijke hemel waarin gedachten komen en gaan. Besteed niet veel aandacht aan gedachten, besteed aandacht aan de ruimte waarin ze bewegen.

We zitten bijvoorbeeld in deze kamer. Ik kan op twee manieren naar deze kamer kijken. Ofwel kan ik naar jou kijken, zodat ik onverschillig sta tegenover de ruimte waarin jij je bevindt, de ruimtelijkheid, de kamer waarin jij je bevindt. Ik kijk naar jou, ik focus mijn aandacht op jou die hier bent, en niet op de kamer waarin jij je bevindt. Ofwel kan ik mijn focus veranderen: ik kan in de kamer kijken, en dan word ik onverschillig tegenover jou. Jij bent er, maar mijn nadruk, mijn focus, ligt op de kamer. Dan verandert het totale perspectief.

Doe dit gewoon in de innerlijke wereld. Kijk naar de ruimte. Gedachten bewegen erin: wees er onverschillig voor, schenk er geen aandacht aan. Ze zijn er, noteer dat ze er zijn, in beweging. Het verkeer beweegt op straat. Kijk naar de straat en wees onverschillig voor het verkeer. Kijk niet om te zien wie er voorbijkomt. Weet gewoon dat er iets voorbijkomt en wees je bewust van de ruimte waarin het voorbijkomt. Dan gebeurt de zomerhemel van binnen.

Het is niet nodig om op de zomer te wachten, want onze minds zijn zodanig dat ze altijd wel een excuus kunnen vinden. Ze zullen zeggen: 'De zomer is er niet, en zelfs als het zomer is, is de hemel niet helder.'